13. ŘÍJNA 2017

44

Rábské noviny

RABÍ, BOJANOVICE, ČEPICE

Teď nás čeká pořádná sprcha informací

To budeme koukat

PODĚKOVÁNÍ:

Jistého přítele poznáme v nejisté situaci. (Ennius Quintus)

V souvislosti s tragickou událostí v naší rodině byla uspořádána benefiční akce, kterou završilo fotbalové utkání týmů TJ Sokol Rabí a Fanclubu ACS Horažďovice - Rabí.

Děkujeme všem, kteří se jakkoliv na této akci podíleli a dali tak najevo, že neustále existuje sounáležitost, přátelství a solidarita.

rodina Růžičkova

Úvodník

Volby. Snad nikdo nemohl nezaznamenat masivní mediální tlak politických stran. Politické hašteření, předjímání výsledků voleb, debaty a politický názor sem a tam. Času do voleb málo a témat víc než dost. Moderátor chce slyšet odpovědi na své otázky, které často nedostává. „Držte se tématu, nebo dám prostor někomu jinému!!“ zaznívá z jeho úst. Je toho moc, co chce debatující politik voličům sdělit. Čím začít? Když náhodou mlčí, pozornost věnuje každému slovu oponenta a v pravou chvíli vytáhne nějakou podpásovku. Je potřeba své ego udržet nad tím druhým. V této napjaté předvolební době má zacíleno hlavně na toho voliče, který zatím nemá jasno. Přes všechny průzkumy veřejného mínění je to právě ten volič, který ovlivní konečná procenta preferenčních hlasů.

Avšak volič s voličem také debatuje. Debaty se vedou všude, ale je třeba opatrnosti při vyslovení své favoritní strany před diskutujícími. To se může vymstít. Je to jako hodit rukavici. Pokud nebudete taktně přibrukovat „všeználkovi“, stanete se terčem jeho slovních útoků. Není to tím, že chybí respekt? V rámci diskuze nerespektovat názor druhého, je často jako boj na nože. Respektovat odlišný názor při debatě znamená, že budu konfrontovat svůj názor s jiným a tam, kde se budou moje myšlenky rozcházet, nebudu útočit na oponenta, nýbrž konstruktivně obhajovat svůj pohled. Možná se mýlím, ale v poslední době je základem každé debaty v zásadě spor. Je to tak dvacet let, co ty spory vnímám. Nezačíná nakonec spor tím, že jeden druhému vkládáme do úst stanoviska o tom, jak to či ono myslel?

Pro tyhle případy mám pro sebe radu. Nemyslet za politika, nemyslet za občana a hlavně nemyslet za toho, s kým debatuji. Do hlavy nikomu nevidím, a proto si myslím, že tak je to správně. Nemyslíte? Nesmysl!! Za občana často myslím i já. Když třeba vyhazuje odpadky za hřbitovní zeď. Pak se to snažím pochopit pohledem běžného občana, kterým také jsem. Proč to asi dělá? To je často oříšek. Pokud na to přijdu, mám zlepšení vymyšlené.....

Nemyslíte, že toho bylo dost? Přeji šťastnou ruku při volbě strany a moc nad tím nemyslete, stejně to nemá moc VELKÝ SMYSL :-)

-mk-

Obsah vydání

Jsem tady rád

O rozhovorech 3

Okénko do života v obcích

Mladí hasiči z Rabí 3
Rozloučení s prázdninami v Rabí 4
Klub dětí 4
Cyklisti z Čepic 5
Dokempná v Čepicích 6
Brigáda na kostelíku v Rabí 6
Divadlo v Čepicích 7
Senioři na výletě 7
Čepické rozloučení s prázdninami 8
Svatba v Čepicích podruhé 9
Senioři z Rabí v Hrádku 9

Kulturní přehled

Rabí, Čepice 10-11

Okénko do MŠ Rabí

Ohlédnutí paní ředitelky 11

Knihovna Rabí

Nahlédneme do knihovny 12-13

Zapsáno v rábských kronikách

Hradní kostel 13-15

Zprávy z radnice

Nové vedení MŠ Rabí 16
Stravování v MŠ Rabí 16-17
Hřbitov v Rabí 17
Ohradní zeď hřbitova 18

Budějicko-rábský fotbal

První vyhrání z kapsy vyhání 18-19

Vzpomínky na léto 19

Kdo si hraje, nezlobí

Turnaj v dámě 20

Info

Informovaný občan 21

Jsem tady rád

Obnovíme rubriku s rozhovory?

Redakce RN v této rubrice vydává rozhovory s nejrůznějšími osobnostmi. Odpovědným redaktorem byla Eva Dušková a hlavním iniciátorem a dopisovatelem této rubriky byl Pepa Růžička, čest jeho památce.

V RN se od 21. čísla objevilo bezmála 25 rozhovorů s nejrůznějšími osobnostmi. Připomeňme si například kandidáta na prezidenta, starostu města Sušice, rábského pekaře, rábskou výtvarnici, hudebního skladatele a někdejšího kandidáta na prezidenta, bývalou učitelku MŠ Rabí, rábskou pracovnici ve zdravotnictví, rábského maséra, sbormistryni pěveckého sboru Hlasoň ze Strakonic, geografa původem ze Žihobec, předního českého onkologa a rodáka z Dlouhé Vsi, trenéra FC Viktorie Plzeň a rodáka z Dražovic, autory známky hradu Rabí, majitele cestovní kanceláře ze Strakonic, jehož předci jsou z Bojanovic, patrona Šumavy, všem dobře známého, spisovatelku a novinářku z Prahy, ředitelku muzea Šumavy, čepického hudebního virtuóza, významného českého historika a spisovatele, stavitele z Baltimoru, rodáka z Rozsedel, rábského faráře. Osobnosti těchto rozhovorů do jisté míry pojí vztah k našemu kraji, nebo jsou přímo vázány na naše obce.

V dnešním vydání si dovolíme neotisknout žádný rozhovor. Faktem je, že v současné době žádný nemáme. Časové zaneprázdnění několika málo dopisovatelů a lidí, kteří se na RN podílejí, nemusím nastiňovat. Určitě i většina čtenářů je na tom podobně. Pokud by se však našel někdo, kdo by rád tuto rubriku znovu oživil a navázal na práci Pepy, ozvěte se, prosím.

-rd-

Okénko do života v obcích

Mladí dobrovolní hasiči z Rabí se zúčastnili akce Bezpečná Šumava a „staří“ také nelenili

V sobotu 23.9.2017 jsme se s našimi mladými hasiči zúčastnili akce Bezpečná Šumava, která se konala ve Slunečné u Prášil.

Každý rok je akce zaměřená na jiné téma, to letošní bylo „požáry ve specifických oblastech Šumavy a v oblastech s pyrotechnickou zátěží“. Smyslem akce je ukázat, že všichni záchranáři, kteří se podílejí na záchraně života a zvýšení bezpečnosti na území Šumavy, jsou sehraný tým.

***Mladí hasiči** okupují vrtulník*

Během akce se představily jednotlivé složky Integrovaného záchranného sboru ČR. K vidění byl vrtulník Letecké záchranné služby Armády ČR, zásahové vozy Hasičského záchranného sboru Plzeňského a Jihočeského kraje a sborů dobrovolných hasičů, zdravotní záchranná služba Plzeňského kraje, Policie ČR, ale i vodní záchranka nebo horská služba.

Asi největší atrakcí celé akce byl vrtulník, který nám předvedl ukázky záchrany zraněných osob. Při každém vzlétnutí jsme si museli pořádně držet čepice, aby nám neuletěly. U Policie jsme si mohli vyzkoušet např. neprůstřelnou vestu, přilby, ochranný štít a potěžkat různé zbraně, kluci si dobrovolně vyzkoušeli, co umí takový elektrický paralyzér. Mohli si i zastřílet na terč, nebo si vyzkoušet, jak se sedí na opravdové policejní čtyřkolce nebo motorce. Usednout na čtyřkolky mohli všichni kluci dohromady.

pokračování na straně 4

dokončení ze strany 3

Rábští dobrovolní hasiči ve Svitavách.

Národní park jich tam měl hned několik. K vyzkoušení byly i brýle, které navozují pocit opilosti, nohy se nám motaly všem. Dále jsme mohli nahlédnout do vozů Zdravotnické záchranné služby a hasičů. Viděli jsme zásah hašení požáru v oblasti s nevybuchlou municí za pomoci robotického vodního děla. Policie nám také předvedla zadržení nebezpečného zločince a záchranu rukojmího. Viděli jsme i psovody, různé drony, monitorovací vzducholoď, detektory a mnohé jiné. Do všech vozidel jsme mohli nahlédnout.

Z akce jsme byli všichni nadšení a rádi se za rok zúčastníme znovu.

Ve stejný den se ve Svitavách konalo první setkání hasičských praporů, kterého se zúčastnili i zástupci našeho sboru v nových historických uniformách. Počasí nám moc nepřálo, ale hasiči jsou přece na vodu zvyklí. Setkání praporů se konalo v rámci rozloučení s létem ve Svitavách vinnými slavnostmi, které se tam koná každý rok. *-bs-*

Rozloučení s prázdninami na Hlinovatkách přilákalo místní děti

Letos jsme jako organizátoři akce věděli, že v sobotu 26.8. nepřijde moc rábských dětí, protože byly akce v okolí, rodiny na dovolených a výletech, přesto jsme nechtěli děti zklamat.

Tradice je tradice, ať přijde, kdo může. A na naše hasiče s technikou a Vaška Touchů se vzduchovkami je přece spolehnutí. Děti si užily nejen stříkání vodou a střílení, to je bavilo nejvíc, ale dokázaly si společně pohrát a nás dospělé k tomu vůbec nepotřebovaly. Přiběhly jen kvůli pití a opečeným buřtům. Bylo to opět moc hezky prožité pozdní odpoledne dětí a dospělých.

Opékání buřtů je vítaným zpestřením.

-mj-

Klub dětí v Rabí jede na plné obrátky

Po prázdninové přestávce začal od 12. září pracovat Klub dětí.

Novinkou je setkávání dětí pravidelně každé úterý od 16 hodin a máme k dispozici prostory spolkové místnosti v budově čp.57 (bývalý úřad). Naše šikovné vedoucí mají plnou hlavu nápadů, co budou s dětmi vyrábět, a tak nezbývá dětem než přijít do klubu a tvořit. Mladší děti nebo ty stydlivé můžete jako rodiče doprovodit a zůstat s nimi, aby si zvykly. Spolek ROSa financuje veškerý materiál na tvoření, děti si také výrobky odnáší domů a rodiče nic neplatí. Využijte naší nabídky a přiveďte své děti, ať se společně setkávají. *-mj-*

Varování: následující řádky obsahují specifický dialekt čepické cykloskupiny Skóól

Většině pravidelných čtenářů jistě neušlo, že čepičtí spolu s kamarády holdují plnými doušky společenskému životu. Klobouky a jejich přátelství, akce na tábořišti a mnohé jiné nám dává tušit, když něco dělají, má to zkrátka náboj. Pokud jde o cyklistiku, není to vůbec jiné.

Pokusím se přiblížit Vám naše skoooolovávání při Dunaji.

Nás deset statečných (z Čepic: Josef Matějka, Jiří Valdman, Eduard Potužník st., Pepa Klásek a Katka Klásková; ze Žichovic: Richard Hagara, Václav Bublík a Alča Bublíková; z Dobršína: Jana a Karel Patlejchovi) odjíždělo 16.8. ráno, sraz byl na Bučině, kam část teamu dorazila autobusem přímo ze Sušice, část už kolmo z Kvildy, kde jsme se na dalekou cestu posílili místním pivem. Celou noc pršelo, takže jsme byli docela nervózní, ale dopoledne se vyčasilo a nakonec to byl parádní den. Do Passau je to asi 60 km, takže na první den docela příjemný rozjezd. Ubytovali jsme se v penzionu u nádraží, večer procházka městem, občerstvení a mejdánek na pokoji s požíváním jihočeského likérku (dodal Jiří Valdmáně).

Druhý den trasa Passau-Linz, asi nejdelší z celé akce - něco přes sto km. Nádherné počasí, zjistili jsme, že Dunaj není krásně modrý, ale hráškově zelený. Večer byla i večeře v hotelu Junior (laický překlad) a ten den jsme byli asi nejvíc unavení, takže jsme po ní ulehli jak mimina.

Další trasa Linz- Ardagger. Opět počasí luxus, naštěstí je cestou spousty možností, jak doplnit „ionťáky“. Zjistili jsme, že v hospodách pracuje hodně „Čechůch“, takže i domluva byla vcelku jednoduchá. V Ardaggeru jsme spali v krásném penzionku na břehu „Dunaja“ s výhledem na řeku. My s Valdmáněm jsme měli výhled do meze. Ardagger už je vinařská oblast, takže jsme ochutnali místní výrobky- a byly skvělé.

Čtvrtý den jsme se probudili do deštivého rána a déšť nepřestal po celý den. Je to škoda, protože trasa Ardagger-Melk-Krems je možná nejhezčí úsek na celé trase. Naštěstí nebyla zima, takže to ještě docela ušlo. V Kremsu jsme navštívili Řeckou restauraci, což bych případným návštěvníkům vřele doporučil.

Pátý den už jsme dorazili do Vídně, na kterou jsme si vyčlenili dva dny. My s Jirkou jsme dostali pokoj s manželskou postelí a jednou dekou :-). První večer jsme zašli do Prateru a na druhý den jsme naplánovali celodenní výlet na „kolích“ po městě. Navštívili jsme Schönbrunn, což je asi jedna z největších turistických atrakcí.

pokračování na straně 6

dokončení ze strany 5

Po Vídni je několik cyklistických „okruhůch“ :-) a dva dni na to jsou málo.

Poslední dlouhý úsek byl z Vídně do Břeclavi, asi nejbolestivější etapa. Celý den foukal ostrý protivítr a bylo to zase něco přes sto km. Spali jsme v kempu Apollo u Břeclavi a další den jsme jeli z Břeclavi vlakem domů.

Najeli jsme celkem 540 km a v pořádku dorazili domů. Určitě bych chtěl poděkovat a myslím, že mluvím za všechny členy, Pepovi a Katce za perfektní organizaci celé akce, bez níž jsme v Rakousku ještě dneska. A příští rok možná zkusíme Vídeň-Budapešť.

:-) Skooool! *-rh-*

Zakončení turistické sezóny v Čepicích – Dokempná

Co napsat o naší Dokempné? Sešli jsme se v sobotu 9. září, popovídali, snědli prasátko, něco vypili… Zní to jednoduše, ale kolik práce tomuto společnému posezení každoročně předchází! Dokempná je totiž odměnou za to vše, co hasiči museli zajistit, aby turistická sezóna na tábořišti v Čepicích mohla uspokojivě proběhnout..

Co to bylo konkrétně letos? Kromě pravidelné údržby a kultivace prostoru pro táboření? Tak tedy: nové osvětlení kempu, nové přípojky elektřiny a rozvodů pro karavany, zabudování nových žlabů ve venkovní umývárce, wifi připojení, zprovoznění buňky a její přeměna na recepci… prostě takové celkové vylepšení služeb. Doufejme, že se k nám turisté budou vracet.

-jk-

Brigáda na kostelíku v Rabí měla jasný cíl

Kostelík Všech svatých na Rabí je nemovitou kulturní památkou, kterou vlastní město Rabí. Jeho historii si určitě v některých dalších číslech popíšeme. O tom, že se jedná o zajímavé místo, se můžete přesvědčit při svých toulkách kolem Rabí. V současné době pracuje město na turistické infrastruktuře spojené s touto lokalitou. Zatraktivnění místa spočívá v údržbě přístupových cest, zhotovení posezení, informační tabule, umístění odpadkového koše, umístění zábran. Touto cestou bychom chtěli poděkovat těm, kteří se podíleli na pracích, které jak říkáme, jsou pouze počátkem dlouhé cesty.

Na sobotu 23.září byla svolána po obědě brigáda na úpravu okolí kostelíku na Líšné. Sice se ten den konaly akce pro hasiče na různých místech, ale přesto se nás sešlo 11 dospělých a 3 děti. Počasí bylo přímo ukázkově slunečné. Po příjezdu na místo byla jako první na řadě porada, s čím začít a co vlastně dělat. Pak už nastala samotná práce - řezání, měření, vrtání, odkůrování, stloukání, hrabání a úklid. Je to opravdu fajn pocit, když je za člověkem vidět kus práce. A pomáhaly i ti nejmenší – Otík, Štěpán i Elenka. Na závěr jsme se posilnili opečeným buřtíkem a odnesli všechno nářadí a materiál zpět do vozu a musíme konstatovat, že naši chlapi jsou opravdu řemeslníci a velmi šikovní.

Čím žijí každý podzim čepické děti?

Přípravou vánočního divadla. Už třetí rok za sebou nacvičují děti z Čepic hru, kterou budete moci tento rok zhlédnout v hospodě U Polenů 2.12. v 19.00 - hned po rozsvícení vánočního stromu. Součástí představení bude v jeho druhé půli koncert malých čepických muzikantů, na jehož bezproblémovém průběhu se již také pracuje.

Loňský velký úspěch zavazuje, a tak se děti pustily do zkoušení divadla opravdu zodpovědně. Společně jsme se byli také podívat na to, jak to dělají jejich dospělí kolegové. Představení Divadelního spolku Schody (S čerty nejsou žerty) nás inspirovalo a zároveň ukázalo, co vše ještě musíme pro Váš potlesk udělat. A co že se to bude letos hrát? To si zatím necháme pro sebe, jen můžeme prozradit, že to bude tentokrát tak trochu jiné.

Držíme dětem v jejich nadšeném snažení palce a doufáme, že je přijdete podpořit a že Vás opět pobaví.

-jk-

Senioři z Rabí vyrazili do Kašperských Hor a na kostel sv. Mořice nad Annínem

Tenhle zájezd pro seniory a zájemce jsme naplánovali ve výboru spolku ROSa. Prostě jsme jen chtěli navázat na naše úspěšné dřívější výlety. A také využít společné cestování malým autobusem Vichrů. Drahuška Houdková osobně pozvala seniory a sešlo se nás 17.

Vyrazili jsme na cestu ve čtvrtek 31.8. ve 14 hodin a zanedlouho jsme už stáli na náměstí v Kašperských Horách. Tam jsme se vydali do různých stran. Někdo obdivoval skříňový betlém na radnici, jiní se kochali z předzahrádek restaurací výhledem na krásně zrestaurované náměstí, několik z nás si dalo kafíčko a zákusek v cukrárně Nebespán a hodinka utekla jako nic.

Vypravili jsme se na cestu na Mouřenec, kde byla domluvena komentovaná prohlídka kostela v 16 hodin. Po delším mapování cesty sjízdné i pro náš autobus, jsme byli nasměrováni ochotným zahrádkářem z Annína, a tak jsme se vyvezli opravdu až k samotnému kostelu. To, co nás tam čekalo, byla dvouhodinová smršť informací o kostelu od naší průvodkyně. Vzala to opravdu zgruntu od historie po současnost a myslím, že by to zmohlo i mnohem mladší ročníky, ale vydrželi všichni až do konce. Trochu deště jsme přečkali v kostnici a tam si každý z nás při pohledu na lidské ostatky uvědomil svoji smrtelnost a co z nás nakonec zbyde. Zážitek to byl velký, ale příště vybereme zase něco kratšího. Míla Vichr nás bezpečně, téměř večer, dovezl až domů a už plánujeme další výlet se stejnou partou. Vy, kteří ještě váháte, přidáte se k nám?

-mj-

V sobotu 26. srpna se odehrálo v Čepicích na tábořišti rozloučení dětí s prázdninami, kterému jsme tak trochu proti zvyklostem začali říkat Dětský den. Proč, to pochopíte z následujících fotografií Jaroslava Potužníka.

V Čepicích byla opět svatba

V sobotu 7.10. bylo na čepickém tábořišti rušno a živo. Odehrávala se tu svatba domácího Zdeňka Vavřiny s jeho nevěstou Terezkou. Druhý den jsem ženicha tak trochu vyzpovídala.

Co Tě vedlo k rozhodnutí, že si Terezku vezmeš právě tady?

„Dobrý zázemí, místo je to pěkné, spousta prostoru, pěkná příroda a nakonec i domácí prostředí a pocit sounáležitosti k Čepicím – to jsou důvody, pro které jsme si tohle nestandardní místo zvolili."

Kolik bylo svatebčanů?

„Nakonec něco přes šedesát, hodně jich přijelo i z Liberce, Vrchlabí, Moravy, Prahy, Hradce Králové."

Vy jste tedy i samotný obřad měli přímo na místě?

„Měli. Z Hradce Králové nás přijeli oddat pastor Apoštolské církve Element Lukáš Targosz se svou paní Ditou Targoszovou."

A co dobrého mohli hosté ochutnat? A co zábava?

„Jídlo bylo klasické, všechno bylo domácí – polévka s knedlíčky, svíčková, prasátko, moravské i chodské koláče, moravské víno a domácí pivo Šafář.
Tanec se odehrával na několika místech, podle vkusu tanečníků jim hrála reprodukovaná hudba i harmonikáři Kůrovci s vozembouchem. „

Zůstáváte i po svatbě Čepickými?

„Stěhujeme se jen kousek, bydlení máme v Sušici, takže se v Čepicích určitě budeme i dál objevovat."

Poptala jsem se i mezi hosty, kteří to do Čepic měli tak trochu „z ruky".
Jak se Vám líbila svatba na tábořišti?

„Jedním slovem ideální! Je tu velký a krásný prostor. Máme jen jedinou připomínku, a sice – neobjednali jste počasí. Ale i to se nakonec docela umoudřilo a ukázalo se i sluníčko."

A Vaše dojmy z obce Čepice?

„Zarazilo nás, že v tak malé obci jsou dva mosty... Jinak jsme toho moc vidět nestihli, ale určitě se sem vrátíme, a doženeme to. Jsou tu fajn lidi."

Přejeme novomanželům hodně lásky, zdraví a vzájemného štěstí.

-jk-

Zámek v Hrádku u Sušice navštívila početná delegace z rábského podhradí

Na druhý výlet jsme s „babčama" ve věkovém rozpětí 60-80 let vyrazili v úterý 26.září. Byla domluvena prohlídka zámku v Hrádku a když bude hezké počasí, vyjedeme ještě na Svatobor (jen na kopec, rozhledna je zavřená).

V půl třetí nás čekala na recepci zámku paní průvodkyně Fremundová a byla bezvadná. Ukázala nám vše, co bylo možné vidět – pokoje, salonky, bazén, kapli, park, zámeckou zahradu a nově opravovaný skleník. Byli jsme všichni nadšeni, jak poutavým vyprávěním paní Fremundové o historii zámku, celé opravě a dalších plánech pana majitele, tak do detailu zařízenými interiéry v různém slohu – baroko, renesance apod., prostě nádhera.

pokračování na straně 10

dokončení ze strany 9

Nemohli jsme vynechat nově opravenou sýpku, kde je zámecká herna komtesy Adély, dětská naučná herna Františka Pravdy a výstava panenek. A ještě se mohli někteří povozit skleněným výtahem. Vše je vymyšleno do detailu a prostor s aktivitami pro děti je skvostný. Kdo chce své děti či vnoučata zabavit alespoň na 3 hodiny, doporučuji vám návštěvu, ale až příští rok, v říjnu zavírají. Na dovršení všech krásných zážitků jsme si v zámecké restauraci pochutnali na domácí limonádě, kávičce a zákuscích.

Nejstarším výletnicím se už chtělo domů, ale byly přehlasovány většinou, a tak nás Dáša Vichrová autobusem dovezla ještě na kopec Svatobor. Někdo se do těchto míst nepodíval celých 40 let. Zhlédli jsme šumavské kopce a pak ještě obhlédli celou Sušici ze startovačky paraglaidistů. Nakonec nikdo nelitoval zajížďky, ani Jiřina T. těch 120 kroků. Celou cestu zpátky jsme plánovali, kam se podíváme příště (*dlouho jsme nejeli vlakem..., to je daleko, to nedojdem....tohle je blízko a ještě jsme tam nebyli...*). Už dlouho jsme se tak společně nezasmáli a já budu na tenhle výlet ráda vzpomínat. *-dr-*

Kulturní přehled

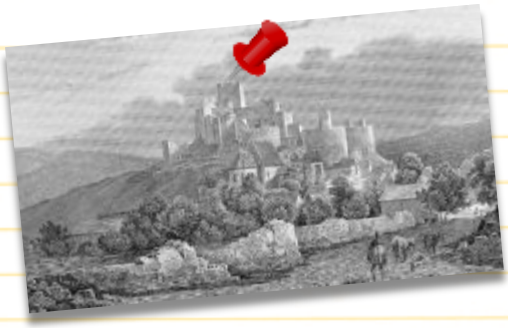

Čtvrtek 2.11. Posezení s harmonikářem Janem Míčkou ve 14 hod. v klubovně čp.57.

Sobota 4.11. Drakiáda od 14 hodin na louce k Hubanovu

Sobota 11.11. Lampionový průvod s ohňostrojem v 17,30 na náměstí v Rabí

Sobota 25.11. Adventní setkání a rozsvícení vánočního stromu od 15 hodin na náměstí v Rabí

Sobota 2.12. Nebíčko a Peklíčko na hradě od 12,00 – 16,00.

Sobota 9.12. Vánoční koncert Velkoboru od 16 hodin v obřadní síni čp.57

Sobota 9.12. Muzikál pro děti „ Madagaskar“ Ve 12 hodin pojedeme na muzikál pro děti "Madagaskar" do Plzně. K dispozici je 25 vstupenek pro děti s rodiči v Rabí a 25 vstupenek pro děti z Čepic a Bojanovic. Autobus bude zdarma pro všechny účastníky. Bližší informace a závazné rezervace: MěÚ Rabí, 737 018 098, nebo v Bojanovicích u Andrey Nové a v Čepicích u Hanky Sulánové.

Úterý 19.12. Vánoční setkání seniorů s dětmi v 15 hodin v čp.57

Sobota Drakiáda - datum konání dle počasí
Sobota 18.11. Výroba ozdob pro vánoční strom
Sobota 2.12. Rozsvěcení vánočního stromu - v 17.00 na návsi
Sobota 2.12. Dětské divadelní představení a koncert - v 19.00 v Hospodě U Polenů
Sobota 9.12. Výroční schůze SDH Čepice

Okénko do mateřské školy v Rabí

„Pole už jsou dávno holá,
hola – škola na nás volá,
a my jdeme, mámo a táto,
ať je zima nebo bláto.“

Říkanka, kterou si pamatujeme my trochu starší. Ale nic naplat, škola opravdu volá. V letošním roce nám odešlo v září do školy 9 dětí. Vzpomínala jsem na ně celou polovinu září, jak si zvykly a jak se jim líbí. Nejsou všechny spolu, rozprchly se do škol v Sušici a Horažďovicích. Tak dobrý začátek ve škole, Toničko, Karolínko, Ivánku, Kevine, Lukášku, Andulko, Kubíku, Dominiku a Eliško!

Listuji v naší školkové třídní knize a vidím, že toho bylo hodně, co jste zažili. Viděli jste několik divadel v Sušici, Žihobcích i doma na Rabí. Přišel s nadílkou rábský Mikuláš s Andělem a přiskákal na zahradu i velikonoční zajíček. Mnohokrát jste navštívili knihovnu a nechyběl ani poslední školní výlet do Velhartic s šaškem Vaškem ve hradu. Také jste si našli poklad na kostelíku – truhličku plnou překvapení pro děvčátka a kluky. Není toho málo, co je třeba stále procvičovat: barvy, správně držet tužku, zvládnout rychle oblékání bez vykukování pupíku, mýt si ruce bez nacákání kolem sebe, jíst lžící i příborem, umět poprosit, pozdravit i poděkovat, domluvit se s kamarádem a naučit se poslouchat nejen kamaráda, ale i paní učitelku.

V květnu byly přijaty nové děti – Zdeněček Dobiáš, Lucinka Jůnová, Davídek Kuba, Vašík Marek, Viktorek Novotný, Vaneska Vejstrková, Viktorka Ningerová a Klárka Matějčková – je nás tedy od září 21 dětí.

Loni v říjnu se s námi rozloučila p. učitelka Hudová a nastoupila nová p. učitelka Petra Koukolová z Rabí. Paní uklízečku Svatošovou po úrazu vystřídala „teta“ Gábina Marková, a když se vrátila ke zmrzlině, tak jí vystřídala Ivanka Nedvídková. Celý školní rok 2016/2017 nám pomáhala asistentka pedagoga Martina Nováková, která skončila v červenci. Od letošního září nastoupila nová paní učitelka Eva Mešinová jako zástup za mateřskou dovolenou Petry Koukolové a až se uzdraví p.Svatošová, zase vystřídá Ivanku Nedvídkovou.

A ten kolotoč ještě nekončí, protože si teď budu užívat poslední 3 měsíce s mými báječnými dětmi, než mě po konkurzu na ředitelku vystřídá nová kolegyně. Tak moje milé děti, ať si v novém prostředí brzy zvyknete a líbí se vám, to vám přeje vaše učitelka ***Houdková***.

Knihovna Rabí

Jak šel čas s knihou v ruce…

Pozorný čtenář, který navštěvuje knihovnu v rábském spolkovém domu, zaznamenal, že knihovna se začíná proměňovat. Bez jakýchkoliv pochybností pouze jen a jen k lepšímu. Zásluhu na tom má nová vedoucí a občan na svém místě paní Eva Nárovcová z Rabí. Pokud budou všechny konstelace hvězd při nás, tohle okénko v Rábských novinách bude pouze a jen jejím prostorem.

Nová knihovnice Eva Nárovcová.

Bylo nebylo ……
tak začíná většina pohádek s napínavým dějem a hlavně šťastným koncem. Pohádky mám ráda. Dokud jsem neuměla číst, vyprávěla mi je maminka nebo četl starší bráška, a pohádková knížka O tvrdohlavém kocourkovi byla moje první, kterou jsem jako prvňáček s velkými problémy, ale o to s větším nadšením, přeslabikovala. A už jsem byla lapena do světa knížek, do světa plného příběhů, kamarádství a později i lásek. Četla jsem vše, co jsem dostala do ruky, někdy i s baterkou pod peřinou, když jsem se od knížky nemohla odpoutat (snad jako většina z vás).
Když jsem chodila do druhé třídy, přestěhovali jsme se do nového sídliště, ve kterém ještě nebyla postavena škola, a tak jsem až do čtvrté třídy navštěvovala školu ve vedlejší vesnici, která byla malá a výuka probíhala na směny - ranní a odpolední. Odpolední vyučování se mi líbilo, dopoledne jsem trávila v družině, ven jsme vůbec nechodili a čas trávili hrami a hlavně čtením. Starší žáci předčítali mladším, byla jsem jednou z nejlepších čtenářek a byla jsem na sebe náležitě hrdá. Představovala jsem si, že jsem učitelka, líbilo se mi, jak děti poslouchaly a s napětím sledovaly každé slovo - ráda na tuto dobu vzpomínám.

Učitelkou jsem se nestala, za povolání jsem zvolila další zálibu, a to čísla. Stala se ze mě ekonomka stále toužící po práci s dětmi. A tak jsem se aktivně zapojovala jako vedoucí do dětských kroužků a ve volném čase četla a četla, četla svým dětem a jejich dětem a svou lásku ke knihám na ně přenesla. Moc mě těší, že všichni jsou náruživí čtenáři.
Z titulu své práce na městském úřadě jsem se aktivně podílela na revizích knižního fondu a zavádění elektronické evidence knih a měla tak možnost alespoň trošku nakouknout "pod pokličku" knihovnických prací. Líbila se mi atmosféra knihovny, vůně knih a práce s lidmi, snad tehdy poprvé mě napadlo, že by se mi práce knihovnice líbila.

Uběhlo hodně času, šla jsem do důchodu, přestěhovali jsme se a já hned první týden navštívila knihovnu v Rabí, kde mě uvítala usměvavá paní knihovnice. Za krásné chvíle nad knihami, které jsem přečetla na její doporučení, jsem jí velmi vděčná.
A nyní se mi naskytla úžasná možnost splnit si své přání - věnovat svůj čas knihám a čtenářům. Snažit se přiblížit knihu hlavně dětem, pomoci jim poznat kouzlo psaného slova, vžít se do postavy svého hrdiny, prožívat s ním jeho dobrodružství a držet mu palce při zdolávání překážek při výpravách za poznáním. Ukázat jim, že i naučná literatura může být psaná zajímavou formou. Všechny dětské knížky byly přestěhovány na viditelné místo, aby lákaly dětské čtenáře a také rodiče a prarodiče, kteří mají zájem předčítat svým ratolestem.
Těším se na předčítání pohádek pro děti z mateřské školky a pořádání čtenářských akcí pro předškoláky a školáky, které budeme organizovat s pomocí mých nadšených přátel. Na jejich popud jsme již přihlášeni na 18. ročník Noci s Andersenem, který je pořádán k svátku dětské knihy v březnu 2018. Již nyní vás zvu na prožití kouzelné noci plné pohádek

pokračování na straně 13

dokončení ze strany 12

spojenou s nocováním v naší knihovně a klubovně.

Ani na vás, dospělí a nároční čtenáři, nezapomínám. Knihovna je vybavena novými regály, kde jsou přehledně uložené knížky zapůjčené z městské knihovny Sušice a při příchodu do knihovny je máte hned na očích. S knihovnicemi ze Sušice jsem navázala osobní kontakt, zasvětily mě do tajů knihovnické práce a hlavně - domluvily jsme se na častém zapůjčování knih z jejich rozsáhlé knihovny.

Milí čtenáři, zvu vás k návštěvě naší knihovny, jedině s Vámi bude knihovna tím, čím má být - místem setkání nad knihou, s vámi, kteří již kouzlu čtení propadli i s těmi, kteří mají mnohé před sebou. Můžeme sdílet společný zájem a povídat si - a nejen o knihách.

Otevírací doba knihovny

Pondělí 15:00 - 17:00
Středa 9:00 - 11:00

Zapsáno v Rabských kronikách

Milí čtenáři, v rábských kronikách je zapsáno mnoho zajímavých údajů o Rabí. Dnes jsem pro vás vybrala ze všech dostupných kronik první objekt, který rozhodně stojí za zmínku. Už jen proto, že jsem do něj jako 12tileté děvče chodila s maminkou na mše a na varhany zde hrával můj otec. Pamatuji si uvnitř na nezvyklé příšeří tolik odlišné od světlosti nezamyslického kostela, vůni kadidla, kasičku na tyčce, zdobenou kazatelnu a oltář. Také strop kostela byl krásně modře malovaný s hvězdami...
Zmínky o církevních objektech a životě křesťanů v Rabí jsou celkem podrobně popsány v první kronice do konce 2.světové války. Pozdější socialistická doba odsunula církevní život na vedlejší kolej a ideologie komunismu církvi nepřála vůbec. I to se odráží v naší kronice chybějícími zápisy o životě křesťanské komunity, opravách církevních objektů, sloužících farářích apod. Vše bylo poplatné tehdejší době. Přesto se ani po sametové revoluci v kronice moc údajů o církevních objektech a životě nedozvíme. Tyto stavby nejsou majetkem obce a tím je o ně asi menší zájem kronikářů. Tak snad tímto způsobem je vám, čtenářům, přiblížím. Marie Jamrichová.

Hradní kostel Nejsvětější Trojice byl postaven v místech bývalé, požárem zničené, hradní kaple někdy v polovině 13. století, vysvěcen byl však až roku 1498 a patřil vždy vrchnosti, která sídlila na hradě. Konaly se v něm bohoslužby, které vedl farář z Budětic, kam jsme jako ostatní okolní obce byli takzvaně přifařeni. Nařízeno bylo, aby mše tito faráři sloužili každou 3.neděli a mimo to museli farníci do kostela v Buděticích.
V srpnu roku 1852 udeřil kulový blesk do hradního kostela, poničil nejen zdi a střechu, ale i vybavení a mše se po dobu oprav přemístila do kostela sv. Jana Nepomuckého.

Tehdy bylo dekretem krajského úřadu stanoveno, že jsou-li v obci kostely dva, je jen jeden hlavní, kde se budou odehrávat mše, křty, svatby i pohřby a to byl jen hradní kostel.

Hradní kostel byl ve značně zchátralém stavu v roce 1887 nabídnut rábské obci k opatrování hrabětem Lambergem, obec kostel uzavřela a přesunula bohoslužby do svého kostela sv. Jana. Zatím se opravil krov a střecha byla pokryta taškami. Zpět se mše vrátily až v roce 1889. ***pokračování na straně 14***

dokončení ze strany 13

V roce 1907 se hradní kostel dočkal vnitřních úprav za více než 3 tisíce korun, které v milodarech vybral farář Janda. Jednalo se o malby svatých na stropě a zdech, oprava oltáře, kazatelny, lavic, obnoveno bylo zazděné okno. Byl vykoupen a zbourán vedle stojící domek čp. 56, který svým hnojištěm u zdi kostela působil vlhkost. Za své snažení byl farář Janda jmenován čestným měšťanem rábským. Odešel potom do Velkého Boru a přišel nový farář Josef Bláha.

V průběhu 1.světové války zabavila vojenská komise 12. listopadu 1917 z kostela zvon poledník označený letopočtem 1399, kdy byl ulit. 10. prosince 1917 ještě vybrali z varhan v kostele cínové píšťaly v počtu 23 kusů ve váze 4,5 kg a byly odvezeny pro vojsko. Oprava těchto varhan byla provedena až v březnu 1918 za 250 korun. Nový zvon do hradního kostela byl instalován až v roce 1931 po vybrání peněz ve výši 1993 korun. 21.července 1934 uhodil blesk do střechy kostela, zapálil ji, ale hasiči a silný déšť pomohli s hašením. Oprava byla zaplacena za peníze pojišťovny.
Za 2.světové války byl opět odvezen zvon z kostela vážící 70 kg.

Bohoslužby a církevní obřady mimo pouťové mše a pohřbů se v kostele konaly pravidelně až do 80 let minulého století, kdy byl kostel uzavřen společně s rozsáhlými opravami hradu. Inventář byl odvezen do depozita. V roce 1996 proběhla oprava věžičky kostela, krovu a střechy a byl nalezen pamětní list s datem 13.8.1909 s drobnými mincemi z tehdejší opravy. V roce 1997 proběhly práce na odvodnění krypty kostela a o rok později bylo vyvezeno nad klenbou presbytáře více než 60 tun suti. Podzemí kostela (krypta) po rekonstrukci začala sloužit k výstavám. V roce 2005 došlo k vykradení instalované výstavy se škodou na inventáři ve výši 150 tisíc. V roce 2010 proběhla v kryptě kostela první svatba rábského občana a posléze jich bylo ještě několik. Výstavy v kryptě jsou instalovány jen na prázdninové měsíce. V roce 2014 a 2016 organizoval Rabský okrašlovací spolek benefiční koncert souboru Hlasoň ze Strakonic a výtěžek z obou koncertů (celkem do 10 tisíc korun) předal správě hradu jako příspěvek na tento kostel. *(Konec výtahu z rábských kronik.)*

Stručné dějiny kostela *(jako zdroj použitý web hradu Rabí).*
Hradní kostel Nejsvětější Trojice byl patrně založen ve 14. století, avšak vysvěcen byl až v roce 1498 (poté, co jeho výstavbu dokončil Půta Švihovský z Rýzmberka).

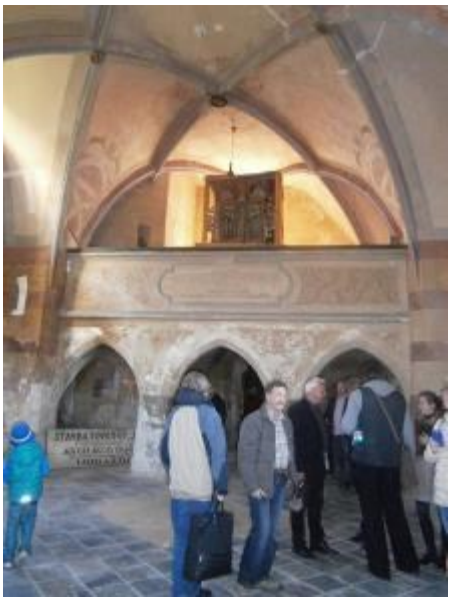

Hradní kostel si v podstatě zachoval svou pozdně gotickou podobu, byť do jeho vzhledu zasáhly úpravy v následujících stoletích (v 17. století byla přistavěna sakristie, v 18. století přibyla předsíň a sanktusová věžička). Významnější úpravy se dotkly interiéru, jehož podoba byla několikrát doplněna a pozměněna, takže ve 20. století se ve vnitřních prostorách nacházely doklady téměř všech výtvarných stylů, gotikou počínaje a secesí konče.

Oltář

Svou základní funkci naplňoval tento prostor do roku 1970, kdy přišel o status farního kostela. Na sklonku sedmdesátých let 20. století byl navíc kostel odsvěcen. Poté byl zanechán svému osudu a začal velmi rychle chátrat. Na lepší časy se začalo blýskat po roce 1989. Došlo k výměně krovu a střešní krytiny, byla obnovena venkovní fasáda a část investic směřovala také k restaurování mobiliárního fondu. Kostel jako takový je bohužel v současnosti pro veřejnost nepřístupný. Lépe řečeno, v letních měsících je zpřístupněno podzemí kostela, které je využíváno jako výstavní prostor.

Interiér kostela
Hradní kostel je jednolodní stavba, kterou zakončuje pětiboký presbytář. Loď i presbytář kostela jsou zaklenuty síťovou klenbou. Presbytář uzavírá prostý triumfální oblouk, považovaný za jednu z nejstarších částí hradního kostela.

pokračování na straně 15

dokončení ze strany 14

Proti němu se nachází tribuna, která se do lodi otevírá třemi hrotitými oblouky a kterou nesou hranolové pilíře. V severozápadním rohu kostelní lodi se ukrývá točité schodiště, které vede na tribunu a do podkroví. V lodi kostela se nachází dvě okna, zatímco v presbytáři bylo prolomeno oken pět. Všechna okna mají žulové ostění a svým vzhledem odpovídají gotickému tvarosloví. Původní vstup do kostela se nachází v západní stěně a je rámován sedlovým portálem (tento portál v současnosti zakrývá pozdně barokní předsíň).

S interiérem je pevně svázána barevná výmalba stěn a stropu. Starší vrstva omítek byla odkryta formou sond (konkrétně v presbytáři je odhalena část gotické fresky s motivem ukřižovaného Krista, v předsíni pozdně renesanční heraldické motivy). Část kostelních stěn pokrývá pozdně barokní výmalba. Většinu plochy však zaujímají secesní fresky z roku 1907 – v lodi jsou stylizované ornamenty a v presbytáři figurální výzdoba (po obvodu presbytáře byli vyvedeni čeští světci a v jeho středu Nejsvětější Trojice). Nepřehlédnutelná je erbovní galerie Švihovských, kterou tvoří čtrnáct erbovních znamení na svornících klenby. Tyto znaky představují dvě genealogické linie pánů z Rýzmberka – první z nich připomíná rodinné vazby Jana z Rýzmberka, druhá se vztahuje k Půtovi Švihovskému a jeho blízkým. Původní erby byly později doplněny o erb Lambergů a znak města Rabí.

Středověký mobiliář kostela Nejsvětější Trojice

I díky zasvěcení kostela víme, že hlavní oltář odkazoval k Nejsvětější Trojici. Jeho základem byly polychromované dřevěné sochy Boha Otce a Krista, které pravděpodobně doplňovala drobnější plastika holubice. Při levé straně stál křídlový oltář svatého Jiří (takzvaná Rabská archa). O pravém postranním oltáři lze spolehlivě říci, že byl zasvěcen svaté Anně a že se z něj zachovala pouze plastika této světice.

Novodobá podoba interiéru hradního kostela

Současný hlavní oltář vznikl v 18. století. Jeho podoba odpovídala baroknímu tvarosloví – do jeho středu byl zasazen obraz *Korunování Panny Marie* a dále na něm byly zlacené ornamenty, sochy světců a sošky andělů. Levý postranní oltář byl zasvěcen Panně Marii Bolestné. Pravý postranní oltář byl zasvěcen Všem Svatým. Svým vzezřením připomínal kapličku a v jeho středu se nacházel *Votivní obraz Chanovských*, který znázorňoval Pannu Marii se svatými Barborou a Filomenou a zástupem svatých. K baroknímu mobiliáři patřila kazatelna, dekorovaná dvěma řezbami s motivy evangelistů, a varhany.

Z vybavení hradního kostela lze připomenout ještě lavice a kamennou pokladničku z poloviny 18. století. Kromě výše uvedených a poměrně rozměrných předmětů tvořilo vybavení kostela množství drobnějších předmětů. V tuto chvíli se v hradním kostele žádný mobiliář nenachází, veškeré vybavení bylo v sedmdesátých letech 20. století odvezeno do depozitáře Národního památkového ústavu.

Oltář svatého Jiří

Takzvaná Rabská archa představuje pozdně gotický, křídlový oltář. Při zavřeném stavu byly na křídlech oltáře k vidění podobizny svatých Pankráce a Mořice. Když byl oltář otevřený, daly se spatřit obrazy svatých Jana Křtitele a Jana Evangelisty. Středovou část tvořila socha svatého Jiří v brnění, který mečem zabíjel draka. Součástí vnitřního vybavení kostela byl tento oltář do konce 19. století. V tomto období byl darován Národnímu muzeu v Praze. To je jeho vlastníkem dodnes, byť archa samotná je trvale zapůjčena Národní galerii v Praze.

Kazatelna

Oltář Všech svatých

V době barokní byl pravý postranní oltář zasvěcen Všem Svatým. Dřevěné retabulum svým vzhledem připomínalo kapličku a jeho výtvarné řešení korespondovalo s hlavním oltářem – polychromie připomínající mramor, sloupoví, drobná sochařská výzdoba. Centrem oltáře byl votivní obraz Jana Jindřicha Chanovského z Dlouhé Vsi a jeho manželky Anny Barbory Častoralské z Dlouhé Vsi, který vznikl v roce 1636 a znázorňoval Pannu Marii se svatými Barborou a Filomenou a zástupem svatých.

-mj-

Zprávy z radnice

Mateřská školka v Rabí bude mít nové vedení

Místní mateřská školka byla zřízena městem Rabí. To se stará o úhradu nákladů spojených s provozem budovy jak investičních, tak i neinvestičních. Mimo jiné hradí topení, účetnictví, doplatky na stravování žáků a personálu a zajišťuje údržbu zahrady svými zaměstnanci. Ministerstvo školství hradí platy zaměstnanců a učební pomůcky. Vedení MŠ Rabí je starostí paní ředitelky Drahomíry Houdkové již dlouhých 25 let a současně vykonává pedagogickou činnost již 39 let. Školka je jednotřídní a v současné době se stará o 20 dětí.

Mladí lidé často hovoří o penzi jako o nedosažitelném cíli jejich profesního života. Můžeme pouze spekulovat, jestli za to mohou nejasnosti kolem věku, kdy je čeká odchod do důchodu, nebo vidina budoucích čtyřiceti let každodenní rutiny v zaměstnání.

Paní ředitelka Drahuška má však v této věci zcela jasno. Ať se politici dohadují o důchodové reformě jak chtějí a mladí řeší nejasnosti doby vzdálené, její čas odchodu do penze právě přišel. "**Ještě si chci užít vnoučata, starat se o dvě babičky a hlavně odpočinout si**", tak zní její slova. Zasloužená penze, nová životní etapa, to je to, co Drahušku v roce 2018 čeká.

Za dobu, co jsem v roli zástupce zřizovatele, vím o provozu místní školky snad vše podstatné, a tak se moc nedivím, že je takto vyčerpaná a odchází. Drahuška si z mého pohledu „odmakala“ své, a pomyslný pot jí bude z čela stékat ještě dlouho po odchodu do penze.

Pokud děláte ředitele jednotřídky nebo většího celku, je to v podstatě jedno. Tlak orgánů státní správy, legislativa, komunikace s lidmi a v neposlední řadě odpovědnost za děti a provoz zařízení jsou aspekty, které vyvíjí tlak, který vyčerpává. Tento tlak má bohužel jen vzestupnou tendenci. Z výše popsaného vám nemusím vysvětlovat moje obavy, aby se vůbec nějaký vhodný uchazeč našel.

V září jsem měl pracovní schůzku s Plzeňským inspektorátem České školní inspekce, které se zúčastnil ředitel Ing. Pavel Honzík a inspektorka pro mateřské školy Mgr. Marie Sládková. Hlavním tématem byl konkurz na nové vedení. Pokud se přihlásí vhodný uchazeč o místo, tak se můžeme těšit v roce 2018 na novou ředitelku nebo ředitele. V průběhu října a listopadu proběhne výběr uchazečů.

Pro nové vedení bude jistě velkým přínosem, že všechny nově příchozí dětičky jsou již „vypiplané“.....

-mk-

MŠ Rabí nemá kuchyň na přípravu obědů, dočkáme se změny?

Stravování ve školce bylo jedním z témat pracovní schůzky s krajským ředitelem České školní inspekce. Na jednání jsme oba dospěli k názoru, že je čas na změnu.

Dopolední a odpolední svačiny jsou ve školce zajišťovány nepedagogickým zaměstnancem. Vaření obědů a jejich dovoz je zajištěn pomocí externího dodavatele. Tím je ZOD Soběšice. Jejich závodní kuchyně dodává obědy do mnoha zařízení a domácností ke vší spokojenosti zákazníků. Po reorganizaci školství v Rabí po roce 2000 bylo zcela logické zajistit dodávku obědů od dostupného subjektu. Časy se mění a je třeba k tomu přistupovat dostatečně odpovědně. Ke změně dodavatele nás nutí nejen normy, které jsou nastaveny pro školská zařízení, ale také náš vlastní pocit, že strava pro chlapy, tvrdě pracující za volantem traktoru, nebude asi úplně vhodná pro děti od dvou a tří let. Tím nikoho nechci kritizovat.

Složení stravy pro děti musí mít vyvážený poměr masa, zeleniny, luštěnin atd. To vše má vliv na správný vývoj dítěte a školka je prvním zařízením, kde stát tyto normy uplatňuje. Aby byla jistota, že je vše správně, je třeba mít ke stravě vypracován spotřební koš obědů, tj. podíl jednotlivých surovin v jídle a jejich soulad s normami.

pokračování na str. 17

dokončení ze strany 16

Spotřební koš nejsme schopni zajistit od veřejného stravovacího zařízení. Zkrátka normy pro školáky jsou jiné než pro běžnou populaci.

V současné době probíhá jednání ohledně dodávání obědů ze školní jídelny ZŠ Komenského ul. v Sušici, která má volnou kapacitu. Jiná, námi oslovená zařízení, mají kapacitu výroby obědů naplněnou. Dovoz je projednáván s Charitou v Sušici, která má potřebná oprávnění pro jejich dopravu.

Dovoz jídel není v mnoha ohledech dobrým a konečným řešením. Absenci čerstvé a kvalitní stravy pro děti ve školce řešíme v rámci projektu na přístavbu MŠ Rabí vybudováním kuchyně. Stavební povolení na celou akci bude vydáno do konce roku, a v příštím roce očekávám dotační výzvu z MAS Pošumaví, díky které bychom mohli čerpat alespoň nějaké evropské peníze.

-mk-

Nepořádek kolem hřbitova je vizitkou obce? Nebo občanů?

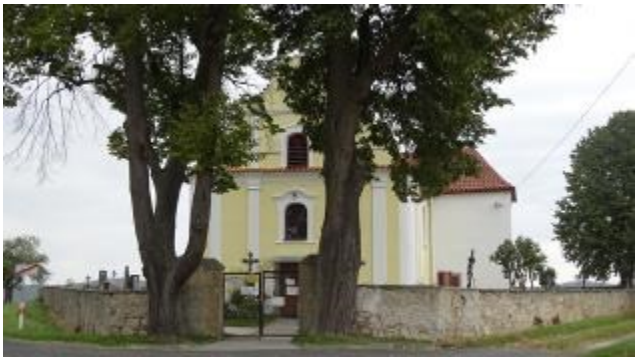

Rábský hřbitov je místem posledního odpočinku našich občanů a lidí žijících v našem okolí. O provoz hřbitova se stará město (řešení odpadů, voda, sekání trávy).

Pravidelné sečení kolem hrobů je práce nevděčná. Často se v trávě schovává za pomníčkem svíčka, květináček, skleněná dóza. Jakmile se potkají s křovinořezem „je vymalováno“. Není věru jednoduché pro zaměstnance obce pečovat o hřbitov. Občas jsou kritizováni, že je na hrobové desce tráva, že to není posečené za pomníčkem, anebo co ta zarostlá ulička mezi hroby? Vždyť tam se křovinořez může dostat. Celému našemu „sisifofskému“ snažení korunuje hláška některých občanů, že na to máme „obecní pohůnky“.
V budoucnu třeba pomůže navrstvení mulčovací kůry v úzkých uličkách, nebo máte jiný nápad?
Naproti tomu všemu popsanému vám řeknu, projděte se kolem hřbitovní zdi z venkovní strany. Kdo tam hází staré svíčky, věnečky? Snad ne obecní pohůnkové. Jak se tam ten nepořádek dostává? Za zdí je také umístěno ohrazené místo na odkládání bioodpadu, které připomíná spíše skládku komunálního odpadu. Je to k nepochopení, když u vstupní části hřbitova je kontejner na směsný odpad. Celé tohle mě nutí k zamyšlení, jak to napravit. Na pozůstalé se v tomhle případě nelze spolehnout, to je vidět, zřejmě je škoda každého kroku navíc a zeď je nejblíž při úklidu hrobů. Za sebe bych navrhnul, že odpadní nádoby budou umístěné v rohu hřbitova, kde se také nachází za zdí kompost, nebo spíše skládka komunálu, možná by to lidé uvítali? Jenže.....pak si ještě vzpomenout a včas přesouvat sem a tam těžké kontejnerové nádoby přes celý hřbitov, aby je odpadová společnost vyprázdnila. Možná bychom to mohli vyřešit umístěním dvou velkoobjemových kontejnerů za hřbitov. Vždyť bychom měli příští rok obdržet techniku (nakladač, nosič kontejnerů a velkoobjemové kontejnery). Budoucnost ukáže, jestli dojde k nápravě.

Kompostování plastů za hřbitovní zdí.

Na ohradní zdi rábského hřbitova se podepisuje zub času

Délka zdi je 195 m.

Každého, kdo projíždí kolem hřbitova v Rabí, nemůže současná podoba a technický stav zdi nijak urazit. Jako by svým vzhledem zapadala do kulisy nedalekého hradu. Kamenné zdivo nám dává náhled na precizní práci našich předků. Stará omítka již opadala a při bližším prozkoumání nás nepřekvapí poškození mnoha částí. Zkrátka zub času se podepisuje. Zeď je kulturní památkou a její budoucí oprava je předmětem našeho zájmu. Čerpání možných dotací je přímo závislé na připravenosti jednotlivých akcí. Způsob opravy a technické řešení oprav je předmětem schůzky s pracovníkem Národní památkové péče. Snad se naše pohledy v některých detailních řešeních oprav budou protínat. Pokud bychom investovali nemalé peníze do opravy, je z mého pohledu důležité předejít problémům, kterým je zeď vystavena. Jedná se zejména o působení srážkové vody stékající z hlavy zdi na svislé části a degradace u paty zdi vlivem působení rostlin. Ono se řekne nahodit zeď je úplně jednoduché, ale udělat to tak, aby omítka vydržela alespoň po tři generace, to je otázkou dalších prací, které nepřímo souvisí s omítáním samotným.

-mk-

Buděticko-Rábský fotbal

První vyhrání z kapsy vyhání

Bohužel je to tak, vynikající vstup do sezóny a potom – trápení.

Potvrdilo se, že tento ročník bude extrémně těžký. A pak – zranění, červené karty, ukončení činnosti a tím zúžení kádru. S tím nic nenadělá ani nový trenér, docela ho lituji. Pojďme si to tedy projít.

Zleva: Janečka, Fiala, Novák,Chmelík.

Vše začalo s úsměvy, dobře naladěný managment se těšil na prvního a dodejme tradičního soupeře, Svéradice“B“, který sice kousal, ale Buděticím se dařilo. Skvělý zápas sehrál např. Zdeněk Frančík uprostřed pole, trefila se nová posila David Hlavín a svátečně i David Homolka.

David Hlavín, nová posila týmu.

Soupeř sice v závěru snížil, ale první body byly doma. Pak přišel venkovní zápas ve Strážově a po prvním obstojném poločase přišla darda 7:2. Což o to, soupeř byl lepší, ale nervy našich hráčů byly příliš labilní. Právě zmiňovaný velmi zkušený borec Z.Frančík kecal a kecal až z toho vyplynula červená. .... a hned do Lub. Skvělý zápas, akrobatickými zásahy domácí brankář držel nerozhodný stav, až zaúřadoval rozhodčí.

pokračování na straně 19

Ohlédnutí Roberta Töpfera, aneb vzpomínky na léto

A je to za námi. Prý nejteplejší babí léto v historii, říkali v radiu, kecali... Ještě, že nám zbyly vzpomínky na skutečně krásné léto plné akcí v našem nejbližším okolí. Takže zavzpomínejme....

Již jsme se v minulém čísle zmiňovali o budětické pouti, kterou vlastně to léto začalo, připomeňme si tedy, že se zde opět zaskvěly jedinečné „Zralé blumy“, tentokrát jako zájezd z Keni.

A nesmíme zapomenout na krásné hasičky, které otevíraly tradiční hasičskou soutěž.

Pod hradem jsme letos poprvé mohli zažít pouliční muzicírování. V premiéře vystoupila v prostoru občerstvení „U Lišků“ skupina DUO JEN MY se svými původními texty.

A pochopitelně nechyběli ani šermíři, kteří do svých pravidelných reklamních pochodů zařadili střelbu z mušket, pěkný rachot.

Asi nejlepší divadelní kus na hradě se hrál v polovině srpna - divadelní spolek SCHODY ze Sušice dával známé Hrátky s čertem se slavným Radkem Nakládalem v hlavní roli. Moc povedené.

Takže léto je za námi, vzpomínky blednou a vy se těšte na to babí, prý zaručeně přijde, říkali....

Robert Töpfer bydlištěm v Duchcově, vystudovaný učitel, aktivní cyklista, který obhospodařuje chalupu v nedalekých Budětících. O prázdninách ho můžete potkat při prohlídkách hradu Rabí, kde dělá průvodce. V Rábských novinách se stal aktivním redaktorem budětické-rábského fotbalového mančaftu.

dokončení ze strany 18

Odmávaný ofsajd neodpískal - 2:1. Došlo na velké emoce a náš pomezní K.Podlešák dostal od disciplinárky dlouhodobý stop. Domácí zápas s Janovicemi (jasný favorit) budětičtí opět začali skvěle a dostali se do vedení. Druhý poločas přinesl smršť v podobě tří rychlých branek soupeře 1:3. Mužstvo bojovalo i v Železné Rudě a porážka 1:0 hodně mrzela. Doma s Měcholupy opačný výsledek a konečně další 3 body do zcela vyrovnané tabulky. Hádejte, kdo dal vítěznou branku? David Hlavín. V těchto zápasech se zaskvěl i „střídač“ Jan Tušinovský, který i ve svých 44 letech dokáže mužstvu pomoci. Velké drama jsme pak zažili v Hartmanicích, kde Budětice ještě nezískaly nikdy ani bod. Po velkém a srdnatém výkonu, kdy je nutno pochválit asi všechny, však zůstalo při starém 3:2. No nic, opory se uzdraví, štěstí se usměje a ono to zase přijde, vždyť jsme přece BUDĚTICE, kde stojí za to žít.

-rt-

foto: M. Chmelík

Kdo si hraje, nezlobí

Česká dáma v Pošumaví podruhé

Po loňské premiéře, kdy se propagační turnaj České federace dámy odehrál na hradech Rabí a Velhartice, se tentokrát uskutečnil hned na třech místech, a to na Svatoboru, na zámku v Hrádku a finále se uskutečnilo v novém sídle firmy Vebor v Buděticích. A opět se jednalo o atraktivní podívanou s mnoha překvapeními.

První bylo nemilé, i přes rozsáhlou propagaci, do které se aktivně zapojilo i sušické kulturní centrum Sirkus, si z místních zahrál jen velký hecíř a bývalý starosta města Rabí Pepa Tauchen. Ale společnost se sešla vybraná, byla zde generalita České federace, president ing.Václav Křišta, dlouholetý sekretář Lumír Gatnar, několik mistrů republiky, a to ze všech koutů vlasti. Vše začala v předvečer turnaje společná návštěva divadla na Rabí – Hrátky s čertem, aby druhý den celý turnaj začal na terase Svatoboru.

Dáma na vrchu Svatbor.

Především díky velmi vstřícnému postoji vedoucímu zařízení panu Tomáši Hánovi se hráči cítili velmi spokojeně, užili si nejen vlastní hru, ale i pohostinnost a skvělou kuchyni restaurace a samozřejmě krásné výhledy z rozhledny. Hráči se také obětavě věnovali příchozím, kteří projevili o akci zájem.

Bývalý starosta města Rabí Pepa Tauchen.

Po skončení poslední partie organizátoři věnovali dílčímu vítězi upomínkový předmět a celá sestava se přesunula do Hrádku, kde se na zámku na velké venkovní šachovnici uskutečnila atraktivní show v podobě vloženého turnaje družstev. Návštěvníci s údivem sledovali nejdříve soustředěnost hráčů a v zápětí po jejich tahu úprk k hodinám, protože se samozřejmě hrálo na čas (15 min. pro družstvo). Dramatickou bitvu plnou skvělých obratů i hrůzostrašných chyb nakonec vyhrála dvojice Robert Töpfer (Duchcov) a Lumír Gatnar (Praha). I zde se báječný kolektiv zámku postaral o uvolněné a úsměvné pozdní odpoledne. Večer pak byl zakončen kulturní akcí v Žichovicích, kde hráči zhlédli závěrečnou ohňovou show s ohňostrojem v podání Žichovických rytířů.

Neděle měla přinést rozluštění tabulkového rébusu ve firmě Vebor. Úžasná Jitka Karasová, vedoucí restauračního provozu, připravila překvapení v podobě rautu a organizátoři avizovanou velkou šachovnici s kameny přímo z Otavy. Ne nadarmo dámoví hráči hovoří o hracích kamenech jako o „šutrech“, a tak zde měli možnost si je s chutí užít. Kameny se odkládaly do připravených věder, takže při kombinacích, kdy mizí ze šachovnice více kamenů najednou, to byl pěkný rachot. Nakonec k žádnému překvapení nedošlo a byly potvrzeny výsledky prvního dne. Turnaj s přehledem vyhrál Jaroslav Dvořák z Nové Vsi v Krušných horách, stříbro bral Václav Křišta z Prahy a bronz hlavní organizátor turnaje Robert Töpfer hrající za Budětice. Po předání cen, kterého se ujala za obec Budětice Petra Frančíková, poděkoval za Federaci V.Křišta a organizátoři pozvali hráče na třetí ročník, který by se měl příští rok uskutečnit na dalším hradě v okolí , na Klenové.

-rt-
foto: Martina Pischelová

Info

MěÚ Rabí - úřední hodiny pro veřejnost

Pondělí	8:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Středa	8:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Pátek	8:00 - 12:00	12:30 - 14:00

MěÚ Rabí - pracovní doba

Pondělí	7:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Úterý	7:00 - 12:00	12:30 - 15:30
Středa	7:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Čtvrtek	7:00 - 12:00	12:30 - 15:30
Pátek	7:00 - 12:00	12:30 - 15:30

Starosta tel.: 731 264 220

Účetní, matrika tel.: 737 018 098

Knihovna tel.: 604 254 495

.....

Poštovní úřad Rabí

Pondělí	13:00 - 16:00
Úterý	8:00 - 11:00
Středa	13:00 - 16:00
Čtvrtek	8:00 - 11:00
Pátek	13:00 - 16:00

.....

SBĚRNÝ DVŮR SUŠICE, areál ČOV

Tel:. 376 555 208

Úterý	13:00 - 18:00
Čtvrtek	13:00 - 18:00
Sobota	08:00 - 12:0013:00 - 15:00

.....

ČEVAK a.s. - pobočka Sušice

Vývoz domovních septiků .

Objednávky - tel.: 602 539 950

.....

ČEZ - poruchová služba

Hlášení poruch elektřiny, výpadky elektřiny

Bezplatná telefonní linka: tel.: 800 850 860

Oslavenci v říjnu 2017

70 let	Pavelec Jaroslav	Rabí

Oslavenci v listopadu 2017

80 let	Klásková Olga	Čepice
85 let	Svatošová Anna	Rabí

Oslavenci v prosinci 2017

65 let	Kazdová Jana	Čepice
70 let	Kulichová Eva	Rabí
75 let	Krejčová Božena	Rabí

Oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí.

PRODÁM

Pečivo pro domácí zvířectvo:

10 kg sušeného pečiva / 200 Kč

pytel (asi 15 kg) nesušeného pečiva / 100 Kč

OZNÁMENÍ

distribuce zelených potravin Green ways v Rabí a okolí:

Hana Jeníková

Rabí 73

HLÁŠENÍ MÍSTNÍHO ROZHLASU

Doporučujeme všem občanům, aby si zřídili zasílání SMS zpráv na své mobilní telefony.

Pošlete SMS zprávu se jménem na tel: 731 264 220.

Hledáme dopisovatele do RN: zprávy, reportáže, fejetony, úvahy, zamyšlení. **rabskenoviny@seznam.cz**

COOP Jednota— Rabí

POZOR ZMĚNA OTEVÍRACÍ DOBY!!!!

Pondělí	7:30 - 12:00	
Úterý	7:30 - 12:30	13:00 - 15:00
Středa	7:30 - 12:30	
Čtvrtek	7:30 - 13:30	13:00 - 16:00
Pátek	7:30 - 12:30	13:00 - 15:00

Úřední deska

Pořízení nového územního plánu.....v řešení
Oprava vodovodu v roce 2018.....kraj přispěje 300.000 ,-
Podpora turistického ruchu 2017..... kraj přispěl 75.000,-
Bezpečný kraj, ukazatele rychlosti.....kraj přispěl 70.000,-
Pořízení cisterny.....kraj přispěl 500.000,-..... MVČR 2.500.000,-
Pořízení speciálního dopravního automobilu...dotace 95%, náklady 1.400.000,-
Oprava náměstí a doplnění osvětlení..... kraj přispěl 460.000,-
Pořízení nakladače, kontejnerového nosiče a kontejnerů.....dotace 85%
Autobusové zastávky v Bojanovicích.....v řešení
Oprava zvoničky v Čepicích.....v řešení
Revitalizace před klubovnou v Čepicích.....v řešení
Svodidla v Amerikách.....v řešení
Oprava hřbitovní zdi..... příprava pro podání žádosti o dotaci
Mateřská školka..... přístavba, konkurz na ředitele, stravování
Muzeum řemesel..... propagace
Parkoviště u JZD..... projektová příprava
Vodojem.....telemetrie
Výměna vchodových dveří.....čp. 149
Výměna kotlů v bytových domech.....hotovo
Automatické zvonění v kostele.....řešíme
Pošta partner.....řešíme

Upozornění: ostatní pracovní záležitosti sdělíme pouze na dotázání.

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa, sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663

Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktor: Miroslav Kraucher
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafika: Jana Hvostálová
Sazba novin Miroslav Kraucher

Uzávěrka příštího čísla je 30. listopadu 2017

rabskenoviny@seznam.cz, facebook: ROSa@spolekrabi
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma. Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
E-noviny, **ke stažení** a odebírání také na webu: www.mestorabi.cz/rabske-noviny